

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS
Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

Sortirà los Dissaptes

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
En Barcelona. Ptas. 1'00 trimestre.
Fora ciutat... » 1'50 »
Extranjer y Ultramar... » 10'00 l' any.

Director, DON JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de la Unió, 2, botiga

PREUS DE CADA NÚMERO:
Número corrent... 0'10 Ptas.
» atrassats... 0'15 »
» pera los no suscrits... 0'20 »

ESPECTACIÓ

Torna á parlarse de que dintre pochs dias tindrà lloch aquella Assamblea que animada per la iniciativa de los redactors de *La Renaixensa*, devía reunir-se l' any passat, y que aplançada la fetxa de convocatoria per quatre vegadas distintes, se diu en veu baixa si vá de veras ara pera dintre molts pochs dias.

Créyam abandonada la idea, en virtut de que veus mes autorisadas que la nostra havían demostrat la inconveniència é inutilitat de perdre 'l temps discutint constitucions que may haurán de regir, pero los autors del plan son tossuts y sens fer cas de observacions van avant sempre, en lo camí que s' han trassat.

En opinió de varis que l' han manifestada en periódichs catalans, lo que convé, lo que s' imposa, es una unió formada per tots los elements catalanistas, unió, que juntí nostras forsas y 'ns coloqui en situació de estar al aguayt de lo que pugui succehir, donat lo estat de la política espanyola; pero aixó no vindrá, ni es natural que vinga nascut d' una reunió que dat cas que ara no siga una bromada com las anteriors, representarà una part mínima de catalanistas, puig que sa política restrictiva los ha dut á no convidar á factors importantíssims y que sense ells, es impossible establir la unió desitjada. Tant cert es que de reunir-se la anomenada Assamblea de Manresa, no podrán tenir sos acorts cap influència; com es cert que personas com D. Ber-

nat Torroja de Reus, desaproban la conducta dels que l' han organizada ab lo fi exclusiu de votar una constitució, y com es cert també que la miran ab mals ulls tots los que beuhen en las ayguas del canonge Collell. Igualment desaproba l' acte en projecte la redacció de *La España Regional*, quin vot es de pés en aquest assumpto y no ha mostrat sa opinió respecte d' ell, lo «Centre Catalá», perque en cap ocasió ha sigut cridat á donarla, trobantse en igual cas algun altre corporació catalanista.

Aixó ha produhit un moviment de espectació entre 'ls regionalistas y de tots es esperat no ab interés, pero sí ab curiositat, quinas serán y quants serán, los que s' arrisquin á representar lo paper que 'ls confia la *Rahó comercial* «*La Renaixensa*.»—J. S.

Teatro Catalá

CALVO-VICO

¡¡*Fratricida!*! Drama en tres actes y en vers, original de D. Joaquím Roig, s' havia ja representat fa algun temps en altre teatro ab lo nom de *Criminal y delator*, obtenint allavors com are, un éxit satisfactori.

L' acció de la obra se suposa á fins del sigle passat. La exposició es clara y 's presenta seguida, sense desorbts que distreuhen sempre la atenció del espectador; los caràcters dels personatjes resultan ben dibuixats, de manera que 'l públich se familiarisa prompte ab tots ells y está ben ordenada la disposició de las escenas que 's succeheixen las unas á las altres sense esforços.

No es aixó dir que 'l drama del senyor Roig careixi de defectes; ne té y de bastant marcats: per exemple algunas inverosimilituts que 's notan en lo transcurs de la obra y varis defectes de versificació, en la que s' hi troban alguns prosaïsmes que desmereixen del tó general de la obra.

Aquesta, especialment en l' acte segon y en la mitat del tercer, tendeix bastant al melodrama: lo final del segon acte ho acredita sobradament.

No es que per aixó fem càrrechs al autor; pero preferiríam á la veritat véurel apartat del camí de las passions violentas que la majoria dels cassos resultan convencionals y no logran l' efecte desitjat.

En la interpretació de *¡Fratricida!* s' hi distingiren la senyoreta Panadés y la característica, qual nom sentim no recordar y los senyors Arolas, Llibre, Güell, Coll, Rúbio y Morer que demostraren tenir ben ensajada la obra.

L' autor fou cridat á las taulas diferentes vegadas, presentantse sols al final del acte tercer.

Per lo que respecta á la comedia en un acte que porta per nom *Contrabando*, sols dirém al seu autor que no fassi cas dels aplausos que alguns amichs li tributaren y que tinga per entés que en lo teatro com á tot arreu, dihent paraulas groixudas y presentant situacions inconvenients, no lograrà may crearse un nom de autor cómich: estiguin segur.

ROMEA

Dilluns s' estrená lo monolech *¡S' ha de patir!* original del Sr. Marxuach. Lo públich celebrá las ocurrencias que conté la obreta, que fou interpretada per lo Sr. Pinós ab molta vis cómica.—M. B.

À Matilde

(LLEGENDA)

Angélica era la nena més hermosa no sols del poble, sino també de més de vint lliguas al entorn. Setze voltes l' Abril y l' Maig li oferiren sas matisadas flors, y altres tantas l' oreneta penjá de la finestra sa niuada. ¿Qué diré de aquella hermosura, si 'm quedaria curt comparant sa blancor al alabastre, dihentvos que en sos ulls los angels hi deixaren una mirada dolça y tranquila; comparant, en fi, son cos al de una fada.

Mes ¡ay! Angélica era un d' aquells cors famolenchs d' amor. Com la papellona en un desert buscaria la flor pera posars' hi, son cor ne buscava un altre pera compartir ab ell la eterna felicitat. Be volia prou á las flors de sos jardins y aqueixas li oferían en penyora sos perfums; pero son cor quedava buit; prou ne rebian de caricias los rossinyolets, que fins l' hi prenían lo menjar dels llabis, d' aquells llabis que semblavan la tendre ponselleta de un roser de Maig. Pero ¿per qué la donzella seguia trista? Pot ser porque sa mare preferia á sa germana gran, ó porque aquesta no la volia molt, per tenirli enveja?

Un jorn, al sortir Angélica de missa ab sa mare, vejé un jove que la contemplava d' una manera extranya per ella. Sos ulls brillavan apassionats á impuls d' algun afecte misteriós... De amor, sens dupte.

La nena sentí una cosa estranya; aquella mirada despertá son cor, y duas rosetas eixiren sobre 'l blanch satí de sas galdas, quan al tombarse per tancar lo reixat del jardí, ell estava allí prop...

Pastor y Angélica s' estimaren; mes, ¡pobres ay-mants! sas familias s' oposavan á tal amor. Quants cops al veure que Angélica sufria 'ls mals tractes de sa germana, l' hi deya ell: —Vésten de la finestra que 't veurán;—y ella ab la follia del primer amor responia: —Encar que 'm matín. ¿No sabs que sens tu no puch viure, que ta presencia m' es necessaria com la rosada á las flors, com aqueixas á la abella, com sa mare als aucellets del bosch?—

L' amor consolá á Angélica de tots sos sufriments; vivia ditxosa. Pero la felicitat may es complerta, y un día la Patria necessitá á son fill, y Pastor correugé á defensarla. Las llegendarias montanyas de Montserrat repercutiren lo primer tir disparat en lo Bruch; Espanya cridava á sos fills pera coronar sas testas de llorer, ó per plorarlos y sembrar tristas flors damunt sas tombas.

Pastor marxá. ¡Pobra Angélica! L' últim jorn que 's vejeren per la reixa, no 's digueren ni una paraula, llurs plors y sospirs destorbavan la quietut de la nit. Ella l' hi doná un plech: al desferlo vejé Pastor una treneta de cabells rossos com l' or... no pogué dir res, agafá las mans d' ella que regá ab llágrimas y sos llabis s' arrimaren á la reixa buscantne uns altres... lo remor de un bes se confongué ab los plors dels ay-mants. En aquell moment la campana del poble tocá á oració.

Pastor mirá enrera espantat, semblava que una brasa de foch cremés sos llabis, y com foll y fugint de sí mateix, desaparegué.

Ha passat mitj any. Un home polsós, brut de sang, moreno, jove y guapo encare, corria pels carrers del poble, camí del cementiri, deixant marcada sa carrera per vermella reguera de sang que rajava per feridas obertas en defensa de sa patria. Cuan arribá á la mansió dels morts, sas parpellas s' obriren, las ninas de sos ulls se dilataren y com boig correugé á abraçar una creu negra que s' alsava sobre una pedra cuberta de eura y gesamins.—¡Angélica!—exclamá, cayent en sech sobre la tomba, besant ab dalé la trena de cabells rossos y regant l' eura ab la sang de sas feridas. Era Pastor.

Ella havia mort d' anyoransa; ell exhalava l' últim sospir sobre la tomba de la dona que tant havia aymat.

M. FERRER J.

Nostres Corresponsals

Sr. Director de LO TEATRO REGIONAL.

Madrid 12 mars.

Quan en los últims mesos del any prop passat, lo-graba l' autor de *Mar y cel* en lo *Teatro Espanyol*, un triomf tant legítim com ruidós ab las 38 ó 40 representacions consecutivas de sa obra, no era difícil pre-

veure que aquesta inspiraria á altres autors l' intent de probar fortuna, ressucitant lo romanticisme. Presentint aquest efecte, vareig manifestarho á D. Angel Guimerá, quant carregat de palmas y llores se despedia de sos nombrosos amichs y admiradors en la estació, per retornar á sa mare pàtria.

Apenas han trascorregut tres mesos y mos pronostichs ja comensan á complirse. *La Herencia* recentment estrenada en l' esmentat teatro, es una prova de mas afirmacions.

Son autor D. Lluís Calvo y Revilla, ha presentat un drama cavalleresch de plena edat mitja, aspirant á ovacions y á fer reviurer lo género de capa y espasa; mes sens volguer dir que l' obra del senyor Calvo hagi sofert un fracás, ja haurá pogut convencers l' autor de que sos ideals no s' han realisat del tot, y que 'l públich no ha respost ab aquelles vivas manifestacions d' agrado que sens dupte ell y la companyia esperavan.

La crítica periodística, dispensant á l' obra tota la benevolencia possible, no ha pogut menos que, diagnosticant la malaltia del drama, pronosticartli una vida curta, degut á sa naturalesa gastada y poch agradosa á la gent que acostuma á poblar los teatros. No obstant y aixó, mon criteri está ben lluny de ser lo mateix que 'l de la crítica madrilenya y ja qu' estich oficiant de crítich, amparat ab aquell dret comú de jutjar las cosas que pertanyen al domini públich, emetré francament ma opinió respecte á *La Herencia*, recordant lo precepte d' aquell antich mestre de ball que deya:

«Para bailar seguidillas
ante un público severo,
es menester gran salero
y muy buenas pantorrillas.»

Si per apoyar las meas conclusions, evoqués recorts del passat, desenterrant gloriosos éxits y successos de gran transcendencia, ocorreguts en lo mateix colisseu quan encare se anomenava *Teatro del Principe*, parlaria d' aquell entusiasme tant espontáneo que despertá 56 anys enrera D. Antoni García Gutierrez ab son drama caballeresch, titolat *El Trovador*, lo qual sent de la mateixa escola que 'l del senyor Calvo, valgué á son autor l' homenatge no tributat hasta allavors á cap poeta dramátich, de ser cridat á las taulas, pero se 'm diria que aquell éxit queda justificat ab la bona fortuna que tingué l' autor d' ensopegar lo gust del públich d' aquella época y que si avuy s' estrenés lo *Trovador*, no tindria tal volta aquell bon aculliment que tingué antany.

¿Si el públich no está avuy per lo género romantich perquè ha omplert 40 voltas lo teatro per veurer *Mar y Cel*? ¿Perquè? perquè 'l drama de 'l senyor Guimerá reuneix totas las condicions necessarias per interessar al públich.

La Herencia es un drama d' una versificació robusta y florida y está plé (massa plé) de situacions y efectes dramátichs; pero 'l mérit de un drama com lo d' una persona, no consisteix únicament ab sa bona vestidura ni ab la vivesa de los moviments.

La hermosura del diálech y la varietat d' efectes, no poden suplir la falta de fondo y de motiu. Necessi-

ta que la marxa y 'l teixit de la acció, l' unitat, la veritat y la pintura dels caràcters y de la época, hi ocupi lo lloch principal ab tot lo que cap dintre del convencionalisme dramátich.

Las situaciones pera resultar patéticas, han d' estar preparadas de lluny y no es possible que resulti aixís quant se sobreposan unas á altres y en lloch d' enredo resulta una confusió que impideix veurer la causa.

La munió de problemas á resoldre plantejats en lo primer acte, pertorban la memoria del espectador y no pot retenir en son esperit los fils de tota la trama.

Aixís donchs lo drama del senyor Calvo te 'l defecte de massa argument, acusant l' intenció de crear incidents pera buscar situacions.

La figura del rey don Alfons X, (Donato Gimenez) resulta secundaria y fora de caràcter y sa prolongada presencia en lo pobre castell de un feudatari seu dirimint qüestions de familia, lo fa inverossimil, majorment als ulls d' aquells espectadors que saben per la historia, que aquell sabi rey, legislador y astrónomo, se ocupava ab preferència de cosas més transcendents.

La obra ha sigut posada ab molta propietat. La indumentia dels actors y de la comparsa es rica y propia de la época. La única decoració representant l' interior d' un castell de la edat mitja te molt color local.

La senyora Calderón y l' senyor Calvo, han fet tots los esforços possibles per sortirne ayrosos, majorment tractantse de una obra del germá del director, Donato Gimenez sempre escau, fent papers de rey y de frares y la nombrosa comparsa de guerrers, ha ben après las complicadas evolucions que executa.—A. B.

Cendras d' amor

I

—No soch supersticiós, ni pessimista,
ni escéptich, ni dement, tal com tu 't pensas.
M' agradas, francament; si fins m' encantas.
Tas gracias veig son tantas
que 'l mes genial artista,
ja siga ab lo pinzell, cisell ó lira,
á dir vritat, Elvira,
no pot reproduhir, puig son inmensas.

II

Un capdell de il·lusions dintre mon cráni
m' enrotllava 'l cervell, me l' encongia;
un foch d' amor sentia
tot per tu en altres jorns de benhauransa,
quan viu de la esperansa
lo cor tot esberlat ab la sageta
pel deu amor clavada
y l' ànima ubriacada,
sos planys llensa, com cànichs lo poeta.

III

T' he estimat, es ben cert. Ja ho veus, no ho nego.
Estava per tu cego;
mes ¡ay! que ma ilusió sols va inspirarla
ta imatge angelical, y va apagarla
l' orgull que tant renego;
puig sent fidel esclau vares tractarme

com trist juguet, d'omnímoda envanida
 y jamay vares dar-me
 una proba d'amor, ni dihent mentida.

IV

Avuy suplicas tu. Sumisa imploras
 y dius que molt m'adoras...
 Has fet tart, que ja es cendra
 tot en mon cor, Elvira.
 Tu 'l vares arborar, tu 'l vas encendre
 com ardorosa pira
 y avuy ja no pot pendre
 per mes que jo volgués la flamarada,
 que ab la cendra, al instant fora ofegada.

V

Era un altre l'aymant que pretenías,
 perque veyas qu'ab ell lluhir podrias
 ta célica hermosó enveja de bellas,
 y totas tas follías
 inspiradas tan sols per l'egoisme,
 vas veure rodolar al negre abisme
 del desengany, com altras mil donzellas.
 Mes, tornas vers á mi com au ferida,
 jurantme amor etern, pura estimansa
 quan lo cel de mon goig y ma esperansa,
 lo cet blavís, mirall de mos ensomnis
 del bell color de rosa,
 que en mos fantástichs somnis
 t'hi veyia brillejar radiant de hermosa,
 ha entelat com tempesta
 lo crudel desengany per sort funesta.

VI

Has fet tal com la flor; naix, y orgullosa
 perque es bella y flayrosa,
 perque 'l céfir sutil la bressoleja
 ensemps la petoneja,
 y á estols los papallons de blancor pura
 la flayran ab dolçura,
 y ab sas perlas plateja
 lo plor de la rosada,
 al cel mira y la terra hont fou nascuda
 que la sosté, ab menyspreu deixa olvidada;
 mes jay! quan mustigada,
 quan pel fret de tardor es abatuda,
 en terra cau groguenca y esfullada.

VII

Jo no crech en lo amor, ni en semblant cosa.
 No puch posarhi fé per mes qu'hermosa
 siga la dona que estimarme juri.
 En un amor sols crech, Elvira, encara,
 tant pur, qu'existirá fins que 'l mon duri
 y aquest es lo de mare.—

IGNASI IGLESIAS.

Teatros locals

PRINCIPAL

Las representacions de *El rey que rabió*, 's contan per plens. Es un dels éxits mes franchs que s'han vist aquí de uns quants anys en aquesta part. Lo públich va trobant cada dia novas gracias á la obra y las celebra y aplaudeix de molt bona gana. Totas las nits se fan repetir diferents números de música, particularment lo coro de segadors del segon acte y lo dels doctors del tercer, qu' es en extrém graciós.

Es induptable que tot Barcelona anirá á veure la obra dels Srs. Ramos Carrion, Aza y Chapí.

LICEO

Ahir dijous devía tenir lloch lo benefici de la primera bailarina Adelina Rossi. Cal suposar que no li faltarian aplausos y regalos, dadas las generals simpatías de que gosa la senyora Rossi.

CIRCO

Diumenge passat se representá per la tarde l'espectacle *Glorias españolas*, y per la nit lo melodrama *Cármén*.

Com no 'ns fou possible assistir'hi, 'ns limitém á donarne compte.

Per avuy divendres está anunciat l'estreno de la missa de Requiem que 'l mestre Giró va escriure á la memoria de Gayarre. Deuhen pëndrehi part la senyora Forni, los Srs. de Grazia y Bonora, una nombrosa orquesta y una numerosa massa coral, baix la direcció del mestre Subeyas-Bach.

ROMEA

Segueix representantse ab éxit la tragedia *Hydro-Mel*. Dilluns passat, benefici del actor genérich don Joaquim Pinós, ab una notable funció de broma. Avuy divendres deu tenir lloch lo benefici de la dama jove Srta. Adelina Sala, ab las obras *Carlos II el Hechizado* y *Maruja*. Es de creure que 'l teatro 's veurá molt concorregut.

Adelantan los ensaigs del drama *Barba roja*, de don Frederich Soler, y de la comedia *Lo cos del delicté*, de D. M. Figuerola Aldrofeu.

TÍVOLI

Roberto il diavolo, *Gli Ugonotti*, *Dinorah*, son las óperas que s'han posat en escena, alcansant nutrits aplausos tots los seus intérpretes, especialment la senyora Carolli y lo tenor Callioni, que foren objecte de una merescuda ovació.

Per avuy divendres, primera representació de *L'Africana*, á benefici del Administrador del teatro senyor Molgosa, y prenenhi part los citats Sra. Carolli y lo Sr. Callioni.

NOVETATS

La copla ampurdanesa d'En Pep Ventura, de Figueras, ha tocat dos dias en aquest teatre. Durant los intermedis la copla situada en l'escenari, executá ab molt ajust las típicas sardanas. Fins aquí la cosa no te res de particular; pero lo que sí 'n té es que los ampurdanesos que assistían á la funció, entussiasats per lo seu ball, lo mateix va ser sentir refilar la tenora, que precipitarse al saló de descans y entregarse allí la seva passió favorita, ab un ajust y una serietat dignas del millor aplauso.

Dilluns passat, benefici del actor Sr. Virgili, ab lo drama en quatre actes *El fabricante y el obrero*, representat en altre teatro fa alguns anys, y la sarsuela *Lo primer dia*.

S'anuncia á la major brevetat l'estreno del drama sacro castellá, *Magdalena*.

ELDORADO

S' ha estrenat la sarsuela *El paso de Judas*, original del Sr. Sánchez Seña, música del mestre Valverde (fill).

Es una obra que sense estar de molt á l' altura de *Caretas y capuchones*, del propi autor, se fa escoltar ab gust per várias situacions cómicas que conté y per alguns xistes de bona lley que brollan del dialech.

La música del mestre Valverde es molt agradable, sobressurtint un duo de tiple y tenor y una pessa de conjunt bastant original, en la que 'l coro acompanya á la música ab xarrachs.

No quedantnos temps per assistir al estreno de la sarsuela *Los aparecidos*, aplassém lo parlarne fins á la setmana entrant.

S' anuncian los estrenos de las obras *La madre del cordero* y *La tragedia en el mesón*.

CALVO-VICO

En altre lloch d' aquest número doném compte del estreno del drama *¡Fratricida!* y de la pessa *¡Contrabando!*

Diumenge 's posá en escena en aquest teatro, devant de una numerosa concurrencia, la comedia de mágica *La pata de cabra*, exornada ab vistosos balls y un rich atrás y vestuari.

LABRUGUERA.

¿Qu' es amor?

RESPOSTA Á LA COMPOSICIÓ DE D. RAMON OJEDA

Molt distingit senyor meu:
fora un desayre formal,
no contestá en forma breu
un escrit que insertá seu
LO TEATRO REGIONAL.

Si be es ferme molt favor,
sa pregunta m' ha sorprés;
¡vosté il·lustrat escriptor
preguntarme qu' es amor!
¿creu que no pregunta res?

Jo ab franquesa; en aqueix tema,
no he ficsat mon pensament;
y com tinch la fé per lema,
crech que l' amor es emblema
de tot cor qu' estima y sent.

Y com que al mon es segur
que ni un sol ser ha existit
de temperament tan dur
que un afecte pur ó impur
en son cor no hagi sentit,

aqueix punt ja no reclama
ni admet mes explicacions;
si per uns sols es vil trama,
per altres es dolsa flama
que aviva sas il·lusions.

Aquí te donchs contestada,
sa pregunta que m' admira;

(no sé si estich acertada)
puig tota cosa es jutjada
segons del modo que 's mira.

Y com que jo encar que dona
detesto la vanitat,
per mes que tothom l' abona,
sentiria que una estona
mon escrit fos criticat.

Per lo tant, no li serveixi
mon modo de definir
ni mas rahons agraheixi:
en tot quant se l' hi ofereixi
disposi si 'l puch servir.

DOLORS RIERA BATLLE.

Societats recreativas

LA JUVENTUD.—Favorescuts per lluhidíssima concurrencia donaren funció diumenge últim. Se posá en escena lo proverbi *De gustos no hay nada escrito* y si gué discretament desempenyat per la Srta. Romeu y Srs. Pescador y Viñas.

Obtingué també bona interpretació la sarsuela *Los Baturros* á cárrech de las Srtas. Romeu y Vila y dels Srs. Cuxart, Viñas E., Sicart y Estrada. Terminá, entregantse á las delicias de la dansa tot l' element jove.

LA CATALANA.—La bonica comedia *Lo apotecari de Olot* sigué la obra escullida pera representar diumenge al vespre en aquesta important Societat. Lo desempenyo, considerantlo per aficionats, sigué bó, si be nos permeterém aconsellar al senyor Diaz, fugi de imitacions puig sempre resultan dolentas, que á no ser aixó hauria interpretat perfectament lo personatge, com aixís ho feren la Sra. Rojo y los Srs. March, Mari, Jordi, Durán y Pascual. A tots la concurrencia los premiá ab aplausos.

PICIO ADAN y C.^a.—Diumenge al vespre se posá en escena lo drama catalá *Muralla de ferro*. La direcció estigué á cárrech del Sr. Virgili secundantlo bé en lo desempenyo la seva filla Srta. Virgili y los Srs. Dominguez, Ros, Olivé, Fábregas y Torné. La concurrencia aplaudí diferents vegadas durant la representació que obtingué bon conjunt, salvant en algunas ocasions la inseguritat de algú, la discreció de la Srta. Virgili, qualitat que diferents vegadas hem pogut apreciarli.

LA LUZ DEL PORVENIR.—Lo popular drama catalá *La Creu de la Masia* obtingué un esmerat desempenyo, diumenje al vespre en aquesta important Societat. Los personatjes tingueren bons intérpretes en las Sras. Coloma y Puchol y en los Srs. Tarrés, Mari, Rico, Fages, Valls y Castelló

Terminá la funció ab la pessa *Un cop de telas*.

J. XIMENO.

LA BRUJA.—Escullida concurrencia presenciá disapte passat lo benefici del jove D. Fortunat Prats. Se posá en escena lo drama *Manantial que no se agota*:

en la que 'l beneficiat en lo paper de *Ramiro* hi alcançà unànims aplausos, secundantlo ab molt d'acert las Srtas. Puchol, Hormigo y los Srs. Puiggari, Parera, Saura, Gatuellas y Dey. Per fi de festa 's representà la sarsuela *La leyenda del Monje*, resultant ben ajustada, per las Srtas. Castillo, Puchol y Hormigo y los senyors Freixas, Juanet, Argullol, Larrocha y Vázquez. Lo concebut ball tancà la vetllada.

CÍRCUL LA GRANADA.—La favoreescuda societat d'aqueix nom desitjosa de dar tota la varietat possible en los espectacles, efectuà una de sas funcions lo diumenge á la nit, presentant al públich d'aquell concorregut local, á D. J. Astol celebrat ilusionista catalá, que feu varis jochs de cartomancia y entre altres *Un viatge al voltant del mon*, que entretingueren agradablement á la concurrència. Per últim s'obsequià á las senyoretas ab un ball de societat.

ARGENSOLA.—No estigué molt acertada aqueixa elegant societat posant en escena lo diumenge á la tarde, la segona part de *El zapatero y el rey*. N'obstant de que 's veyá y 's demostrava la molta voluntat en tots quants prèngueren part en la obra, s'hi notava lo poch acostumats qu'están á representar dramas de aquest género. Debém pues fer observar á dita societat, que segueixin representant comedias com han fet ab aplausos fins al dia y deixi per are dramas, que 'l representarlos los hi es un perjudici, puig perden lo ascendent que havian adquirit en la comedia. La benevolencia del públich, feu que s'aplaudís la bona voluntat, res més, dels que hi prèngueren part, que foren la Srta. Garzón y Sra. Mazorra de Estruch y los Srs. Mas, Travería, Prats, Berenguer, Estruch, Castellá, Cusó, Senrra y Baraldés.

CASINO ARTESA.—Ab *El sueño del malvado* doná diumenge á la nit una de sas funcions reglamentarias aqueixa tant concorreguda societat, distingintshi ab aplausos las Sras. Rodés y Buxadors y los Srs. Ferran, Camps, Villar, Cabré y Reig.

CÍRCUL DE PROPIETARIS.—En estrém favoreescuda se vegé la funció que doná diumenge á la nit aqueixa societat, posant en escena las comedias *El noveno mandamiento* y *Esos son otros Lopez*, representantlas notablement las Sras. Gonzalez y Caparó y los Srs. Lambert, Montaner, Ginestá y Pons. Las dos foren dirigidas y representadas ab acert per l'aplaudíssim don Manuel Balmanya.

CÍRCUL MERCANTIL FAMILIAR.—Assistintshi una brillant concurrència 's representaren diumenge passat los juguets *Café y copa* y *Lo Pronunciament*, obtinguent molt bon desempenyo per part de la Sra. Bolea y Palá y los Srs. Llorens, Cadena, Clapera, Molet, Marimon, Roig y Borrás. Debém fer constar especialment que en lo paper de Anticuari de lo *Café y Copa*, hi notarem en lo Sr. Cadena que á mes de imitar ab acert al Sr. Soler, te condicions molt favorables per lo teatro y que seguint la carrera artística que ha emprés, no hi ha dubte que arribará á ser un bon actor cómic. Igual dihém del simpátich Sr. Llorens, que en lo tipo de noy que feu en *Lo Pronunciament* hi estigué inimitable. Terminá la funció ab un lluhidíssim ball de societat. Y hasta un altra.—R. OJEDA.

Novas

Las planas del drama «L' Agulla» que repartim ab lo número present, son las 19-20 y 29-30.

La nit del passat divendres, dia 11 del actual, va desapareixer de la paret de la casa hont está establerta la Administració y Redacció de LO TEATRO REGIONAL, lo BUSSÓ que allí teníam fixat pera rebre la correspondencia dirigida á nostre periódich.

Desde las 9 del vespre del divendres, hora en que vam obrirlo, fins á las 7 del dematí del dissapte, hora en que notarem la desaparició, podía algú haverhi depositat alguna carta y com las personas que en aquest cas se trobin, no podrán ser atesas per nosaltres en virtut de que los qu'han fet viatjar lo Bussó, s'han dut naturalment també lo que ell en son interior guardava, los hi preguém fassin de nou lo envio, puig no creyém que nos las retornen los que s'han dut caixó y cartas. Bon profit los fassi.

Mes aixó de despossehir al próxim, es algú tant exposat, y hauria valgut mes haguessin entrat á la botiga, que demanantho bé, si tanta falta 'ls hi feya, los n'hagueram regalat un altre.

A las 2 de la tarde del mateix dissapte, lo Bussó n.º 2, ocupava ja lo lloch del desertor.

NOTA.—Cualsevol que sia l'autor d'aquest heróich acte, pot passar per casa nostre á recullir la clau; á nosaltres no 'ns fa cap servey y á n'ell li pot estalviar algú cuarto.

Han visitat nostre Redacció «La Veu de Catalunya,» setmanari de aquesta ciutat; «La Sardana,» de Palafrugell; y «L' Arch de St. Martí,» que 's publica en St. Martí de Provensals. Ab tots ells queda establert lo cambi.

Lo CENTRE CATALÁ de Barcelona celebrarà aviat en son local una solemne festa, en la qual se descobrirá lo gran quadro que destinat al saló de sessions de la referida corporació, está pintant lo celebrat artista D. Ernest Soler de las Casas.

En la votació que tingué lloch diumenge últim en lo *Foment Catalanista*, sortiren elegits pera la nova Junta los senyors següents: Verdaguer Callís, *President Honorari*.—Flos y Calcat, *President*.—Marsans, *Vis-President*.—Corominas, *Secretari 1er*.—Mallofré, *Secretari 2on*.—Solé, *Caixé*.—Ciurana, *Comptador* y com á delegats los Srs. Ximeno, Bartolí, Vilá, Juliá y Martí.

Lo reputat poeta D. Angel Guimerá, está escribint ab destí al Teatro de Novetats una tragedia en tres actes y en vers que portará per títol *L'ánima morta* y una comedia en un acte y en prosa ab lo nom de *La Majordona*.

La distingida dama jove senyoreta Josefina Roca, ha deixat de perteneixer á la companyia del Teatro de Novetats.

La senyoreta Roca ha entrat a formar part de altre companyia de declamació que sortí dimecres últim de nostra ciutat en direcció a Méjich.

++

La societat *La Bruja*, instal·lada en lo teatro Olimpo, anuncia per medi de un elegant programa, per lo 24 de aqueix mes, lo benefici dels aplaudits pianistas d' aquell local Srs. R. y J. Bartumeus, posant en escena las sarsuelas, *Chateau Margaux* y *Caretas y Capuchones*, estrenantse la sarsuela en un acte, lletra dels Srs. Valcorba y Rocavert, música dels beneficiats que te per títol *Noche de estreno* ó *La llegada del primo* y per últim s' estrenarà en aqueix local l' aplaudida sarsuela *El Monaguillo*.

No hi ha dubte que ab tals atraccions, se veurà en estrém concorregut com pocas vegadas lo Teatro Olimpo, dadas las simpatías ab que contan los beneficiats.

++

Seguint la costum de cada any, durant los mesos de Juny y Juliol pròxims la companyia que dirigeix lo notable actor senyor Mário actuarà en lo teatro de Novetats.

En lo personal de dita companyia hi figurarán, entre altres artistes, la senyoreta María Guerrero, donya Rafela García, lo galán jove senyor Thuillier, no conegut encare a Barcelona, lo primer actor senyor Cepillo y probablement nostre paysà senyor Rossell.

++

Lo acreditat diari «Revista de Sabadell» com a regaló a sos subscriptors ha publicat un tomet de poesias originals de la celebrada poetisa Dª Agnès Armengol de Badia, titulat «Ramells de semprevivas», del que n' hem rebut un exemplar; lo qual recomaném a nostres llegidors, per lo sentiment é inspiració de que están empregnadas totas las composicions del mentat tomet.

++

La Junta directiva del *Ateneo Obrero* de la vehina població de Sant Andréu de Palomar, nos ha enviat un exemplar de la memoria llegida en la junta general de socis de aquest any.

En sa lectura hi hem trovat molts progressos y nobles esforços per part de tots sos socis, posant en un lloch envejable y digne d' una població com Sant Andréu la associació esmentada, per lo que felicitem de cor a tots quants s' han desvetllat per ella.

++

En la ciutat de Reus, y a la avansada edat de 93 anys, ha mort D. Joseph Martí y Solá, pare del aplaudit autor dramátich, nostre amich D. Joseph Martí y Folguera.

Acompanyém en son just dolor a sa desconsolada familia.

++

Lo dissapte dia 26 del corrent, tindrà lloch una important funció a benefici de D. Enrich de Cueto, qui lo dedica a la important Societat Almogávar. Lo escullit programa se compon del drama en tres actes *Lo punyal d' or*, la sarsuela *Tio yo no he sido* y lo monòlech *¿M... caso?* Augurém un plé.

++

—Lo conegut actor D. Ricardo Simó se troba actualment dirigint una companyia dramática catalana-castellana en lo teatro Principal de la ciutat de Mataró. Debutá ab la obra del Sr. Vital Aza, *El señor Cura*. La concurrencia fou numerosa y los actors obtingueren molts aplausos, en especial lo Sr. Simó fill.

—Desde unas setmanas ensá, están a la órdre del dia en Sabadell, las obras *La caza del oso*, *El Monaguillo* y altrás de la mateixa especie. Teatros públichs y societats están invadidas per aquest género de produccions, que comensan per fortuna a passar de moda a Barcelona. No cal pas dir, donchs, que no 's representa res catalá.

—A Tarrassa, actúa companyia d' ópera en lo teatro públich, y en lo Ateneo, se posá en escena lo dia 13, la comedia catalana en 3 actes, *Lo liri d' aygua*. Felicitem al Ateneo Tarrasense per no haver arribat a inficcionarse del mal gust que domina a Sabadell.

—Una companyia d' aficionats que porta per nom «La Jovenalla», composta per joves de catorze a setze anys, inaugura diumenje passat sas funcions en lo Teatro Talia de Girona ab las obras *Las joyas de la Roser* y *Las Carolinas*, que 's representaren per la tarde y *La creu de la masia*, lo monòlech *Pobre madre!* y la pessa *Als peus de vosté*, per la nit.

La Societat «La Odalisca» de la mateixa ciutat posá en escena en igual dia lo drama *Las euras del mas*, y per fi de festa *La Teta gallinayre*.

—En lo Bisbalense, de La Bisbal (Girona) s' han representat los dias 6 y 13 del corrent, las obras catalanas *Una senyora sola* y *Lo monjo negre*. Lo director de la companyia que actúa en dita població, es D. Emili Graells.

—Avuy deu debutar en lo teatro Principal de la ciutat de Valls, una companyia d' ópera, estant anunciada la popular obra *Cármén*.

—A Sitges, lo dia 13, la «Societat artística» que dona sas funcions en lo Prado Suborense, posá en escena la bonica gatada *Lo Cantadó*, de Pitarra y la pessa original del Sr. Gumá, *La casa de dispesas*. Nos plau poder consignar que en Sitges troban bona acullida las obras catalanas.

—En lo teatro Espanyol, de la vehina vila de Badalona, inaugura lo diumenge pròxim passat sas funcions la Societat *La Rosita*, representantse lo drama *En el seno de la muerte*, y la xistosa pessa catalana, *Las Pildoras d' Hollovay*. Se distingiren en la representació, las Sras. Muntal y Solá y los senyors Guardia, Carbonell, Vila, Poisson y Soler.

En lo teatro Zorrilla, va ferse *La campana de la Almudaina*, y per fi de festa *La Malvesia de Sitges*.

En lo teatro del Café del Centro, no feren cap obra catalana.

—La companyia de declamació que actúa en lo teatro del Cassino *Andresense* de la vehina població de Sant Andreu de Palomar, está estudiant una comedia en un acte, titulada *Gat per llebre*, original del jove D. Joan Sardá.

També ha posat en estudi lo aplaudit drama en tres actes y en vers *L' ángel de fanch*, original de nostre estimat company de redacció, Ignaci Iglesias.

Enigmas

PETITS CONCURSOS

Constants en nostre propòsit de anar introduhint innovacions y milloras en LO TEATRO REGIONAL, comensem avuy lo desenvolupament de un plan que te de trobar acollida entre nostres col·laboradors y en particular entre 'ls aficionats á la SECCIÓ D' ENIGMAS.

Es nostre objecte despertar la emulació de tots los que 'ns favoreixen ab sos envios y premiar lo seu treball ab una distinció honrosa, guanyada en franca lluyta.

LO PRIMER CONCURS será unicament de ENIGMAS; pero aviat cridarém lo segon que será de poesias curtas y luego, altre de prosa, donant los premis en cada ocasió, segons siga la importancia de las obras que en la convocatoria se demanin.

En execució d' aquest pensament, queda ab fetxa d' avuy convocat lo Primer PETIT CONCURS de conformitat ab las següents

BASES

1.ª *Premi únich.*—LO TEATRO REGIONAL regalará un exemplar de las obras complertas del celebrat autor catalá don Ramón Bordas, qual llibre conté nou dramas en tres actes y una comedia en un acte y quin import es de cinch pessetas, á la persona que envihi DEU ENIGMAS variats, divent' hi haver:

Duas xaradas, una de curta que no passi de cinch ratllas y altra de llarga que no passi de trenta.

Un anagrama.

Un problema intrincat.

Un intrínquilis.

Duas endevinallas.

Un quadrat, rombo, ó altre trevall semblant compost ab punts.

Dos geroglífichs dels ordenats ab characters de imprenta.

2.ª Se publicarán los noms de tots los que hagin obtat al premi y luego, en votació haguda entre ells mateixos, se elegirán dos individuos pera que, junt ab la Redacció de LO TEATRO REGIONAL, formin lo Jurat que otorgará 'l premi.

3.ª Serán preferits aquells ENIGMAS que sían més senzills en la forma, més difícils de endevinar y presentin al mateix temps més novetat.

4.ª Los treballs deurán ésser rigurosament inédits y depositarse en lo Bussó de la Administració—UNIÓ, 2 avans de la surtida del núm. 12 de nostre setmanari y han de venir ab un sol plech tancat, ab la firma ó nom propi del autor al peu de cada fulla d' envió, no admetentse pseudonims y advertint que s' ha de fer constar en lo sobrescrit que son enviats al concurs.

5.ª Quedarán *fora de concurs*, los dos autors que passin á formar part del Jurat.

6.ª Los treballs premiats serán publicats en los números succesius al dia del fallo, que deurá tenir lloch avans de donarse á llum lo núm. 16 de nostre setmanari; y las triadas com á millors d' entre las que no haurán obtingut premi, anirán insertantse seguidament á las anteriors.

Lo camp, donchs, queda obert: surtin á la arena los paladins del *enigma* y en franca y honrosa lluyta, quedí vencedor qui més claras mostrás dongui de ingeni y originalitat.

Barcelona 18 Mars de 1892.

Per la Redacció,

J. XIMENO PLANAS.

XARADA

Animal es la *primera*,
la *segona* musical
lo mateix que la *tercera*,
y nom de dona 'l *total*.

I. MARTINEZ.

TRENCA-CLOSCAS

PIRATA, DE TAN BALLÁ REYAS FÍ
SERRA.

Combinar aquestas lletras de modo que resulti lo títol de un important drama y lo pseudonim del autor.

JOSEPH ESCACH Y V.

GEROGLIFICH

X

BON	BON
XX.	XX

FULLA

NOY ROS.

(Las soluciones en lo próximo número).

Soluciones als Enigmas insertats en lo número 6.

Xarada 1.ª MI-CA-LÓ.

Id. 2.ª O-LI-VA.

Triangul: ESTRELLAS.

Trenca-closcas: GRANOLLERS, TARRASA, BADALONA, CARDEDEU, SANT CELONI.

Geroglifich: QUI CARA VEU CARA HONRA.

AVIS

Per exés de original nos veyém en la precisió de retirar á última hora la Correspondencia, ressenya de la última funció donada en la Societat Antichs Guerrers y altres treballs que publicarém en lo próximo número. Per aquest motiu no podém tampoch complaurer á nostres corresponents de Arenys de Mar y de Sant Andreu.